

Elisabeta I, a Angliei, cea nascuta pentru a guverna

Elisabeta I, regina a Angliei si a Irlandei (1558 – 1603), din dinastia Tudor, reprezentanta a absolutismului. De numele ei se leaga restabilirea bisericii anglicane. A sprijinit expansiunea coloniala a Angliei precum si lupta Provinciilor Unite impotriva Spaniei. A incurajat inflorirea literaturii si artelor.

Elisabeta Tudor s-a nascut in 1533, din casatoria lui Henric VIII al Angliei cu Anne Boleyn, care, cu putin timp dupa nasterea fetei, a fost decapitata. Avea trei ani cand toata lumea din curte a uitat de ea, unde pana atunci fusese rasfatata. Era o fata inteleapta, invatata, cu un caracter violent, dar stia sa ramana si izolata; a crescut intre intrigi si comploturi, care au facut-o precauta si banuitoare.

In 1558, la numai douazeci si cinci de ani, la moartea sorei sale Maria, I se incredinteaza soarta tarii, care a devenit slaba si saraca in urma razboaielor si a luptelor religioase. Elisabeta jura “ca ii va purta de grija pana la moarte”. Aceste cuvinte au constituit pentru ea un juramant cat se poate de real, lucru de care ministrii si consilierii s-au convins imediat ce au cunoscut caracterul noii stapane. Fiind convinsa ca soarta i-a prilejuit urcarea pe tron, in timpul celor patruzeci si cinci de ani de domnie isi indeplineste sarcina cu multa maiestuzitate si siguranta in sine.

Cele mai importante probleme de rezolvat, care au aparut chiar la inceputul domniei sale, au fost innoirea finantarii statului si mentinerea pacii. Regina nu a ezitat sa ridice impozitele celor bogati, in acest fel reusind sa isi plateasca datoriile externe pe care le-a mostenit de la inaintasii sai. Franta, Spania si papalitatea constituiau un pericol capabil sa distruga Anglia, dar Elisabeta stia cum sa-i tina la distanta pe dusmani, astfel a reusit sa pastreze pacea care a durat timp de treizeci de ani.

In timpul domniei Elisabetei I, Biserica anglicana devine Biserica oficiala. Regina a stabilit o Biserica ce reprezenta un compromis intre credinta protestanta si cea catolica.

In anul 1587, Maria, regina scotienilor a fost executata de Elisabeta I, pentru ca a complotat impotriva ei. Elisabeta il accepta insa ca mostenitor pe fiul Mariei, Jacob VI Protestantul, al Scotiei.

In timpul Elisabetei, navigatia a cunoscut o inflorire, de aceea, regina s-a aflat in curand fata in fata cu cea mai mare putere maritima a Europei, Spania. In 1588, Filip II a trimis impotriva Angliei o flota puternica, “Invincibila Armada”. Corabiile spaniole, fiind mari si greu de manevrat, s-

a scufundat in Canalul Manecii. Incepand de la acea data, extinderea engleza a luat cale libera in America, primul teritoriu cucerit fiind numit Virginia, in cinstea reginei.

Londra a devenit cel mai mare centru comercial al Europei de Vest, iar tara traia intr-o bunastare nemaiintalnita pana atunci.

Poporul o iubea cu atata daruire pe Elisabeta, pe cat o urau dusmanii. Regina a considerat mai presus de toate bunastarea tarii sale. Cu doi ani inainte de moarte a mentionat intr-o cuvantare in parlament, ca "a domni iubit de popor este cea mai mare glorie a coroanei". Sinteza planurilor sale politice a fost sa conduca cu acordul poporului.

In 1603, odata cu moartea Elisabetei, a fost incheiata cea mai mareata perioada din istoria Angliei, dar oricate evenimente si lupte mai urmau, Elisabeta a pus deja, pentru totdeauna, bazele natiunii engleze. Moartea reginei marcheaza si sfarsitul dinastiei Tudor.

Bibliografie:

Mic Dictionar Enciclopedic, Editura enciclopedica romana, Bucuresti, 1972

1000 de intrebari despre oameni celebri, Editura Alexandra
Enciclopedia istoriei lumii in date, Evenimente cheie in istorie

Bolos Ioana Florina
clasa a IX-a A